

РЕШЕНИЕ

№ 4796

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 21.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря РОзалия РАдева, като разгледа дело номер **2517** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК във вр. с чл.46, ал.5 от Закона за общинската собственост (ЗОС).
Образувано е по жалбата на Р. Д. А. подадена чрез пълномощника ѝ адв.В. от САК, срещу Заповед №РН221-РД56-36/04.02.2021г. на кмета на район „Н.”-Столична община, с която на основание чл.46, ал.1, т.3 и т.8 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/ и чл.33, ал.1, т.3 и т.7 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е прекратено наемното правоотношение между Столична община-район „надежда“ и Р. Д. А. и М. Р. А., възникнало от настанителна заповед №87/07.11.2005г. на кмета на район „Н.” и сключен на 09.11.2005г. договор за възмездно ползване на жилище частна общинска собственост, находящо се в [населено място], район „Н.“,[жк], [жилищен адрес] поради допуснато от член на домакинството на наемателя нарушение на добрите нрави и поради използването на жилището не по предназначение. Твърди се, че посочената заповед е незаконосъобразна, поради липса на основания за издаването ѝ. Претендира се отмяна на оспорената заповед. Претендират се и направените по делото разноски.

В съд.з. жалбоподателя Р. Д. А., чрез адв.В., поддържа жалбата.
Ответникът - Кмета на район “Л.”-Столична община, р.пр. не се представлява в съд.з.
В представено по делото писмено становище от юриск.П.-Г. оспорва жалбата.
Претендира за юрисконултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна със събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства и прецени доводите на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №87/07.11.2005г. на кмета на район „Н.“, Р. Д. А. и членовете на семейството й /майка и дъщеря й М. Р. А./ са настанени в общинско жилище, находящо се в [населено място], район „Н.“,[жк], [жилищен адрес] -двустайно. На 09.11.2005г. е сключен договор наем на посоченото в заповедта жилище, към който е налице анекс от 14.07.2008г.

Съгласно писмо изх.№226000-726/27.01.2021г. на началника на 02 РУ-СДВР, на 04.11.2020г. при проведена полицейска операция от служители на сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при 02 РУ-СДВР в процесното жилище са намерени и иззети наркотични вещества; образувано е досъдебно производство №2263МК-2037/2020г. по описа на СДВР, материалите по което са докладвани на СРП; а на М. Р. А. е повдигнато обвинение по чл.354а НК.

С оспорената заповед, на основание чл.46, ал.1, т.3 и т.8 от Закона за общинската собственост и чл.33, ал.1, т.3 и т.7 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е прекратено наемното правоотношение между Столична община – район „Н.“ и Р. Д. А. и М. Р. А., възникнало от настанителна заповед №87/07.11.2005г. на кмета на район „Н.“ и сключен на 09.11.2005г. договор за възмездно ползване на жилище частна общинска собственост, находящо се в [населено място], район „Н.“,[жк], [жилищен адрес] поради допуснато от М. Р. А., член на домакинството на Р. Д. А., нарушение на добрите нрави – с оглед образуваното срещу нея досъдебно производство и повдигнато обвинение за престъпление по чл.354а НК – за държане и разпространение на наркотични вещества и поради използването на жилището не по предназначение – за държане на наркотични вещества.

Видно от представената по делото пощенска обратна разписка, заповедта е съобщена на жалбоподателката на 01.03.2021г., а жалбата срещу нея е подадена на 05.03.2021г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена от надлежна страна – лице, чиито права са засегнати от заповедта; срещу акт, който подлежи на съдебен контрол; в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, т.е. жалбата е процесуално допустима. По съществото й, като провери законосъобразността на обжалвания административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, съдът взе предвид следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен по материя, територия и степен административен орган. Съгласно чл. 33, ал. 2, изр. 1 от Наредбата наемното правоотношение се прекратява със заповед на органа, издал настанителната заповед. Съгласно чл. 19, ал. 1 от Наредбата, настаняването се извършва със заповед от кмета на района по местонахождение на жилището. В случая, имотът се намира в район „Н.“ и оспорената заповед е издадена от кмета на район „Н.“, Столична община, който се явява орган компетентен да издаде заповедта за настаняване.

Съгласно разпоредбата на чл.46, ал.2 от ЗОБС, наемното правоотношение се прекратява със заповед на органа, издал настанителната заповед, като в заповедта се посочват основанията за прекратяване на наемното правоотношение. В конкретния случай са посочени основанията по чл.46, ал.1, т. 3 и т.8 от ЗОС – нарушаване на добрите нрави и използване на жилището не по предназначение. Следователно, спазено е минимално изискуемото съдържание по отношение на заповеди за

прекратяване на наемно правоотношение, съобразно чл. 33, ал. 2, изр. 2 от Наредбата, респ. чл. 46, ал. 2 от ЗОБС.

За бъде прекратено наемното правоотношение, е необходимо имотът да е общинска собственост, съответно наемателят да го обитава по силата на валиден договор за наем с общината, както и да е изпълнена някоя от изрично изброените хипотези по чл. 46, ал. 1 от ЗОБС, съответно чл. 33, ал. 1 от НРУУРОЖТСО. Не е спорно по делото между страните обстоятелството, а и видно от представения АОС, че в конкретния случай е изпълнена първата предпоставка, а именно - имотът е общински. Втората предпоставка за издаване на заповедта, а именно сключен между страните договор за наем на общинско жилище от 09.11.2005г., въз основа на заповед за настаняване №87/07.11.2005г. на кмета на район „Н.“, също не е спорна между страните. Спорът е по отношение наличието на третата предпоставка за издаване на заповедта, а именно наличие на основание за прекратяване на наемното правоотношение на основание чл.46, ал.1, т.3 и т.8 от ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 3 и т.7 от НРУУРОЖТСО.

Административният орган е посочил като факти, обосноваващи правно основание на чл.46, ал.1, т.3 от ЗОБС, нарушаване на добрите нрави от М. А., член на домакинството на жалбоподателката, срещу която се твърди, че е повдигнато обвинение по чл.354а НК за държане в процесното жилище и разпространение на наркотични вещества. В тази връзка, от една страна съдът намира, че с оглед презумпцията за невинност по чл.31, ал.3 КРБ, до влизане в сила на присъда М. А. се счита за невинна по предявеното ѝ обвинение; от друга - дори същата да бъде призната за виновна, чл.24, ал.1, т.2 НРУУРОЖТСО, предвижда, че се запазват наемните правоотношения с лицата, които са лишени от свобода, за срока на изтърпяване на наказанието, но не повече от 3 години, т.е. не съществува презумпция по силата на която осъждането за престъпление да се приема и като нарушение на добрите нрави, което да води до прекратяване на наемното правоотношение, а още по-малко предявяването на обвинение, каквото е и оспорено в жалба. Във връзка със сигнала до Район „Н.“ за проведената полицейска акция от юридическото лице –домоуправител на входа, в който се твърди и постоянно присъствие на лица в нетрезво състояние пред входа, не се установява тези лица да са свързани със жалбоподателката и нейната дъщеря, а по твърдението за притеснение на живущите във входа във връзка с установеното при проведената полицейска акция, не се излагат мотиви в заповедта, дори на адреса да са държани и разпространявани наркотици /което е безспорно е престъпление и обществено укуримо/, това да е станало достояние на останалите живущи в сградата, преди това. Индиция в този смисъл е и сигнал вх.№РНД210094-800/22.03.21г. от живущи във входа, в който се намира процесното жилище, според които Р. Д. и нейната дъщеря-самотна майка на дете-ученик никога не са нарушавали Правилника за вътрешния ред на етажната собственост. Предвид горното, съдът намира, че не е налице основанието по чл. 46, ал. 1, т. 3 от ЗОБС за прекратяване на наемното правоотношение.

Също така, дори да се приеме че на адреса са държани наркотични вещества, не се установява, те да са в такова количество, че да са променили предназначението на имота от жилище в такова за склад или др. Не се твърди и установява по делото, жалбоподателката и членовете на домакинството ѝ да са напуснали апартаментата и да не живеят в него. С оглед изложеното, съдът намира, че не може да се направи извод и за наличието на основание по чл.46, ал.1, т.8 от ЗОС и чл. 33, ал. 1, т.7 от Наредбата за прекратяване на наемното правоотношение.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспорваната заповед е издадена при нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателят ще следва да се присъдят направените от него разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 500лв. /л.22 от делото/ и 10лв. за държавна такса

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд-София-град, II отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №РН221-РД56-36/04.02.2021г. на кмета на район „Н.”-Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Р. Д. А., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 1510 /хиляда петстотин и десет/ лева.

Решението съгласно чл.46, ал.5 ЗОС е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: